

Gecenin Dibi Düřtü

– *lemide* · 26 Aralık 2012

Gecenin Dibi Düřtü annem masal anlatmayı unuttuğundan beri
günahlarla yıkandı içimdeki çocuk

yüzü kaybolmuş düşler takılır pencereme
titrer ellerim
kaybettiği ışığına ağlardı ateş böceği
kanatlarını yakıyordu
gözyaşlarını kanatan serçe sürüleri
kızıldı avuçlarıma bıraktığın gül
gecenin göğsünde beklerdik seni
gözyaşı sağanağı gönderiyorsa dileklerim
düş ülkesinden sürgünlerini bırak koynuma

gecenin iç geçirmesidir karanlığıma ışık tutan ateş böcekleri
gözlerinde açmaz aşka yataklık eden bakışların
ellerimde unuttuğun bu günün hikayesi
başı boş sandallar vururdu sahiline
ne balıkçılar bulabildi izini
ne rüzgar alıp gitti nefesini
avun deyip kokunu bırakmıştın bana
oyşa kanamıştım sefil bir gölgenin ardına

şiir yazmayı unuttuğum yerde
isminle vuracaklar gecelerimi
yağmurlar bu kadar sesli mi yağar şehrinde?
yoksa gözyaşların mı çağlayanlara yataklık eden
ellerin mi her duanın başında, sonuna nokta olup koynuma sokulan
sorma bana ıslaklığımı
ahtım gözyaşlarında boğulmaktı aslında
bir gidişin ellerinden tuttuysam sevgili
bu sana sevgisizliğim değil
zorunluluğumdur anla
gitme
koma beni ayazında

şiiirler vurur seni aklının sokaklarında
dilini sokar kendini
ayaklarında başı boş yollar
sen yürümeyi unuttuğun yerde uğurlarsın beni
Bir bilinmez sonrası kilitletir yollar
ruhumda acılaşıır mevsim
güneşini unutmuş bir şehrin katilidir dudaklar
adını sayıklarken boş verişler niye
hep uzaklara tuzak mı yüreğini
gizlenirsin umut ektiğim yerlerde
belki de
seninle yeni baştan kurmalıyım zamanı
başka aşk kurgulamalıyım adıyla
tüm şiir kitaplarını silip
bir kez daha akmalı kalemimden
dudaklarını alıp koynuma
adıyla çıldırtmalıyım duaları

kirlenmiş gecelerin vardı senin
kimseye biçmediğini kelimeler
üstüme teyellediğini bir kaç sözcük bozması
kaldırımında silinecek ayak izlerin
sığmayacak deniz kabına
kumsala kusacak hüznelerini
ve gideceksin sen hiçbir tarih yazmayacak
yemin olsun sevgili
hiçbir şiirde tutuklu kalmayacağım adında
elveda